

Kerstreis Roemenië

Van 19 tot 28 december zijn wij mee geweest met de kerstreis Roemenië. Voor Marja de 1^e keer, voor Annet de 2^e. Een gemêleerd gezelschap in de leeftijd van 4 tot 61 jaar. Samen met Wouko, Janneke, Louise en Joas, Peter, Margriet met Daan, Tamar, Stef, Cas en Fleur reden we in 2 dagen naar Brasov. Een betere manier om elkaar beter te leren kennen is er volgens ons niet ;-)

We hebben veel gedaan en veel gezien. Van armoede tot rijkdom, van herkenbare tot heel bijzondere tradities. En overal ontmoetten we gastvrijheid.

De eerste dagen stonden in het teken van uitdelen:

We mochten de rugzakjes die we hadden gekregen van de kinderen van Kidscorner uitdelen op een school. Lilli (onze contactpersoon in Roemenië) vertelde dat de zigeunerkinderen die we ontmoet hadden heel vaak zonder eten op school kwamen. Wat ontroerend om te zien hoe dankbaar en blij de kinderen met hun spullen waren.

Menigeen van ons heeft het niet droog gehouden.

Ooit een kassabon gezien van 3 meter? Ik denk dat de kassabon die we kregen na het aanschaffen van voedsel voor de voedselpakketten zo lang was. Dankzij alle giften konden we 25 grote voedselpakketten langsbrengen bij verschillende gezinnen. Zo schrijnend om te zien hoe mensen leven: in hutjes gemaakt van planken en golfplaat zonder hout voor de kachel; in een containerwoning of in een sombere flat zonder verlichting in de gang. Een eenkamerflat met de elektriciteitsdraden hangend langs de muur. Als ik me bedenk dat ik daar zou moeten wonen.... Triest om te zien en dan voel je je vaak hulpeloos, omdat je niet meer kan doen.

Wat we verder hebben beleefd:

Roemeense traditie: zingen op kerstavond langs de deuren. Na heel hard oefenen onder leiding van Lilli zijn we samen met onze Roemeense vrienden bij een aantal mensen thuis en in het ziekenhuis langs geweest om Roemeense kerstliederen te zingen en ook een enkele Nederlandse. Onze kinderen deden goed mee, want de heerlijke versnaperingen die je kreeg als beloning waren helemaal top!

We hebben plezier gehad in ons appartement, met gesprekken, spelletjes doen. We hebben heerlijk geschaatst (of ernaar gekeken), geskied (of gewandeld in de sneeuw) en samen met de kinderen uit "onze" gezinnen in Brasov een indoorspeeltuin bezocht. Deze belevenis konden we hen bieden dankzij uw gift. Bedankt daar voor.

Zo mooi hoe een kleuter bij het terugbrengen naar huis heerlijk tevreden in slaap valt naast ons op de bank in de bus.

Wat veel indruk heeft gemaakt is het bezoek aan de familie Hagel.

Een gelovige familie met 2 dochters en een aantal zonen, waarvan er inmiddels 2 zijn overleden. De jongens in het gezin hebben een spierziekte en weten dat ze niet oud worden. 4 jongens zaten in een rolstoel. Heftig om te zien en het raakt je diep van binnen. Als SVVR blijven we met hen contact houden en geven we zo nodig ondersteuning.

Het was goed om te zien hoe goed het gaat met de kinderen Moraru die nu (met ondersteuning van de SVVR) bij Ucu en Ligia kunnen wonen. 10 jaar geleden ontmoette ik hen ook. Toen woonden ze nog in een oude container op een vies grasveld midden op een industrie terrein. Ook met Fanni heb ik 10 jaar geleden kennis gemaakt. Zij woonde toen in een oud kantoorpand met heel veel ander meiden. Nu zat ik in haar huis en mocht ik een van haar dochtertjes even op schoot. Ik zag de verandering in haar gezicht. Zoveel meer rust.

In 2 dagen weer terug naar huis met genoeg belevenissen in ons hoofd om te verwerken. Het was een mooie reis, maar ook best emotioneel en confronterend.

Nu je thuis bent ben je dubbel zo dankbaar met wat je hebt. Het is geweldig wat de stichting daar doet en er wordt ook goed gekeken naar waar men het geld aan uitgeeft en aan wie, zodat het goed besteed wordt. Het is ook een mooie gedachte dat we dit niet doen om onszelf een schouderklopje te geven maar uit liefde voor God en dat God ons de opdracht geeft je naaste te helpen.

Bedankt Wouko en Janneke en ook Lilli voor een prachtige en inspirerende reis!

Marja Flikkema en Annet Valster